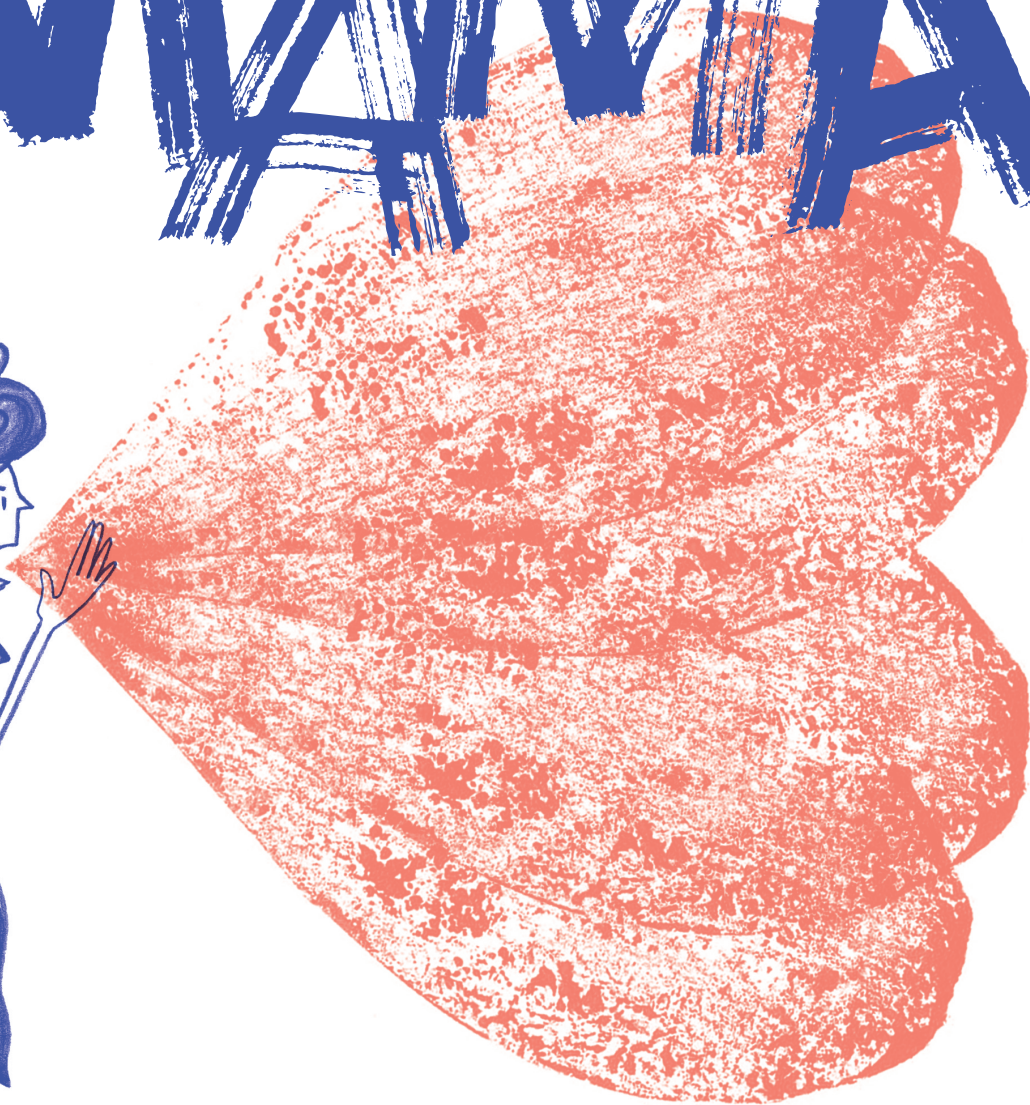

PARAD

POP UP OPEN

**DIMITRI LEUE &
TOM SCHOONOOGHE**

MAMA

OPGEPAST! GEVAAR VOOR RIJMPLEKKEN

Na deze waarschuwing volgt een gedicht.

Ja, van mij dan nog wel. Ik heb een gedicht geschreven.

Ja, ja, zoiets met een cadans en een rijmschema.

Want als iets rijmt, kan je het beter onthouden. Echt waar!

Dat heb ik ergens gelezen. Of gehoord? Dat ben ik vergeten.

Het is niet zo dat mijn mama in rijm tegen mij spreekt,

maar ze herhaalt haar boodschap heel veel

en ze doet dat ook omdat ik het zou onthouden.

Vermits ik jou niet tienmaal hetzelfde na elkaar wil laten lezen,

schrijf ik nu dus in rijm wat mijn mama tegen mij zegt.

Hier komt het:

EXTRA PASOPJE

Pas op, ze zegt nog veel meer. Soms zegt ze ook gewoon: 'Geef mij eens een sneetje brood, alsjeblief.' Maar dit boek gaat niet over sneetjes brood. Het gaat over pasoppen. Daarom dat er ook niet de hele tijd staat: 'Ik zie je graag, lief, zoet, braaf, kind.' Want dat soort zaken zegt ze waarschijnlijk nog meer dan **PAS OP!** Ik heb erop gelet wanneer mijn mama het allermeeest 'pas op' tegen mij zegt. Dat is in de keuken en in de woonkamer. Zo wordt het voor mij al bijzonder moeilijk om een bord uit de kast te nemen of van de zetel naar de tafel te wandelen zonder dat mijn moeder mij op alle gevaren wijst. Zij is zelf als klein meisje met haar mond op de hoek van een salontafel gevallen. Al haar tanden kwijt. Ze heeft nu ook tanden, maar die zijn eigenlijk niet van haar. Daarom moet ik vertragen als ik in de buurt kom van iets met een hoek. Of een afgeronde hoek. Of gewoon in de buurt van iets. Ik moet de hele tijd vertragen. Ik moet in slow motion leven. Saai! Ik hoop dat je mijn gedicht mooi vindt, want ik heb heel lang gezocht naar de juiste toon en het juiste ritme. Het zou fijn zijn als je het hardop zou willen lezen. Tenzij je babybroer of -zus naast je slaapt, dan moet je pasoppen dat je niet te veel lawaai maakt. Nu komt het echt! Het gedicht:

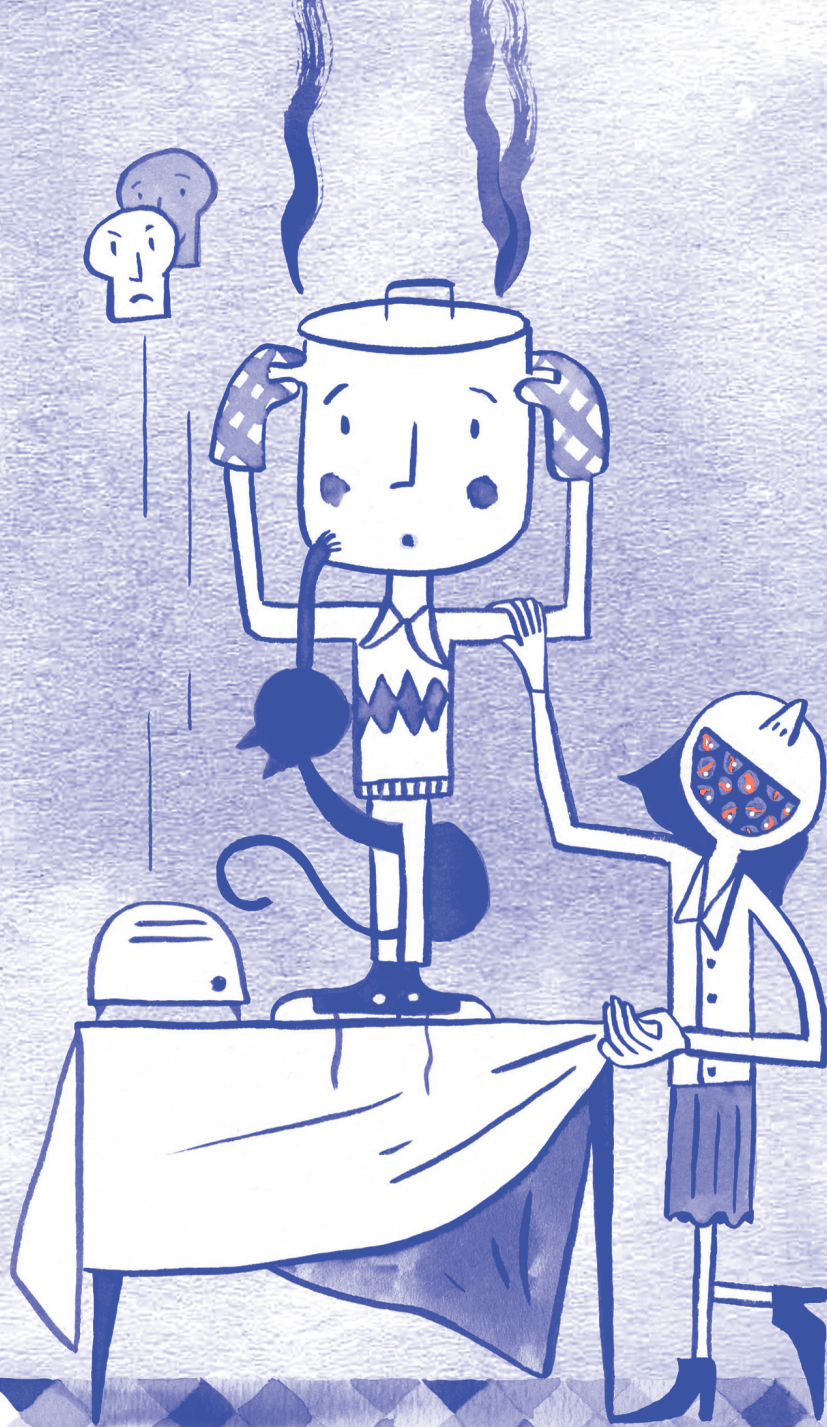
TAFEL GEVAAR!

**'Pas op voor die warme pot!
Die koffie daar is echt heet!
Pas op voor die natte vod!
Trek niet aan dat tafelkleed!**

**Pas op voor je vingers, schat!
De wind slaat die deur hard dicht!
Pas op voor die bange kat!
Ze klauwt recht naar je gezicht!**

**Van de broodrooster blijven!
Vier stoelpoten op de grond!
Niet op de muren schrijven!
Haal die knikkers uit je mond!'**

**Ik pasop een hele dag.
Ik moet met alles stoppen.
Er is niets dat ik nog mag.
Ik mag alleen pasoppen.**

BOODSCHAP VOOR MAMA DIE ZE NIET MAG LEZEN

Pas jij maar op dat je niet te veel lippenstift opdoet. Ik weet dat je zegt dat die de aandacht een beetje afleidt van je kleine rimpeltjes. Maar, mama, ik vind jouw rimpeltjes prachtig! Die lippenstift hangt dan nog een hele dag op mijn wangen. Niet dat dat zo erg is. Ik vind het net prettig wanneer iemand me vraagt wat ik daar dan heb. Dan antwoord ik bijzonder fier: een moedervlek.

Dus weet je wat, mama, doe jij toch maar lekker veel lippenstift op. Maar niet omdat het afleidt van je prachtige rimpeltjes, nee, gewoon omdat je ook heel mooie lippen hebt.

Ik wil wel voorzichtig zijn,
maar niet bang.
Mijn mama maakt mij
gewoon bang.
Van alles. Bang.
Maar mama, ik ben bang
dat dit geen manier van leven is.
Hou je angst bij je!
Dat is jouw angst!
Wees jij maar lekker bang,
dan zal ik wel gewoon
voorzichtig zijn.

GEVAARLIJK IDEETJE

BIJ DE TANDARTS TANDEN GAAN VRAGEN.
KETCHUP IN MIJN MOND DOEN.
MET MIJN HAND VOL TANDEN
NAAR MAMA LOPEN.
DAT DAN FILMEN. HAH!

LOL!!!